

styrelsen til Hjælp mod Følgerne af Børnelammelse. Denne Sygdom er optraadt i stedse stærkere Grad her i Landet i de senere Aar. Det oplyses, at der i 1910 var anmeldt 80 Tilfælde; i 1911 298 og i 1912 314 Tilfælde af denne meget uhyggelige Sygdom. Endvidere oplyses det, at af 228 Tilfælde i 1911 udenfor København medførte ikke mindre end 94 middelsvære og svære Lammelser lige op til total Invaliditet, foruden at en Del af de angrebne døde. Nu mener Lægerne og Sundhedsstyrelsen, at der ved hensigtsmæssig Lægebehandling og ved Undersøgelse af de Patienter, der kommer til at lide af Børnelammelse, vil kunne gøres en hel Del til at modvirke Følgerne. Ministeren har altsaa foreslaaet, at denne Sum stilles til Raadighed, og dette har Udvalget tiltraadt.

Ændringsforslag Nr. 114, som der ikke er Enighed om, angaar en Bevilling paa 300 Kr. til „Dansk Forening for Børne-Tandpleje” for Finansaaret 1913—14. Det er vel Meningen, at det skulde være en løbende Bevilling. Dette Forslag blev stillet af Ministeren i Udvalget; men da Udvalgets Flertal ikke kunde tiltræde det, har Ministeren taget Forslaget tilbage. Forslaget er imidlertid optaget af et Mindretal i Finansudvalget og stilles altsaa her. Om Foreningens Virksomhed skal jeg i Øjeblikket ikke sige meget; jeg tror, det er en Sag, som bør udvikles ad de Veje, man hidtil er gaaet. Det er jo hovedsagelig Tandlægerne, som interesserer sig for Sagen, og som har søgt at paavirke Kommunerne til at tage Sagen op og ogsaa i nogen Maade med Held. Selvfølgelig er det en Sag, som maaske nok har Fremtiden for sig; men lige saa sikkert er det ogsaa i høj Grad en kommunal Sag. At tage Sagen op paa anden Maade end derigennem, at Tandlægerne kommer til at undersøge Skolebørnenes Tænder, lader sig ikke gøre. Men da Skolevæsenet sorterer under Kommunerne, i hvert Fald for den allervæsentligste Del, vil det ogsaa være rigtigt, skønner Flertallet, at Kommunerne tager denne Sag op.

Jeg skal hermed anbefale de 40 Ændringsforslag, som er stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget.

N. C. Christensen: Med Hensyn til de Spørgsmaal, hvorom der er Enighed i Udvalget, skal jeg ikke udtale mig, idet det allerede er sket af Ordføreren (Carl Hansen), og jeg ganske kan henholde mig til de Udtalelser, der er fremkomne. Derimod ønsker jeg at sige et Par Ord om Ændringsforslag Nr. 114 angaaende Bevillingen paa

300 Kr. til Børne-Tandpleje. Flertallets Ordfører oplyste, at Forslaget oprindeligt var stillet af Justitsministeren; og at det blev taget tilbage, fordi Flertallet i Udvalget ikke kunde slutte sig dertil. Forslaget er imidlertid optaget af et Mindretal, og paa dette Mindretals Vegne skal jeg anbefale at yde de 300 Kr. Børne-Tandplejen er af stor Betydning, da det er Barneaarene, at det Arbejde af forebyggende Art skal gøres, som skal bevirke, at Befolkningen kan bevare sine Tænder i en bedre Tilstand, end Tilfældet er i Øjeblikket. Der blev i sin Tid ofret ikke saa lidt Ros paa Krigsministeren, fordi han indførte Tandplejen i Hæren; men den Tandpleje, som kan finde Sted der, kommer som oftest for sent. De unge Mennesker, som møder til Militærtjenesten, møder som oftest med Tænder, som allerede er i høj Grad ødelagte; saa selv om de faar Adgang til Tandpleje i den Alder, er det for sent og uden Betydning. Det Arbejde, som allerede er udført for Børne-Tandplejen, har vist, at der i høj Grad trænges til, at denne Tandpleje kan blive indført; og den Forening, som har ansøgt om Tilskud, har Æren af at have rejst Spørgsmaalet og af at have faaet det optaget i mange af vore Skoler. Men der skal et ikke saa lille Agitationsarbejde til endnu, forinden denne Sag bliver ført frem saaledes, at der kan skrides ind rettidigt. Ved de Undersøgelser, som er foretagne f. Eks. i den Kommunes Skole, som jeg har haft Lejlighed til at følge, har Resultatet vist sig at være, at jo højere man kommer op i Klasserne, og jo ældre Børnene er i de Klasser, der bliver undersøgte, desto flere finder man, hvis Tænder allerede er saa godt som helt ødelagte. Der er ingen Tvivl om, at dersom man straks, naar Børnene traadte ind i Skolen, fik dem undersøgt og fik de Tænder konserveret, som var i Begreb med at blive angrebet, vilde det lykkes at bevare Tænderne for en hel Del af de Børn, som ellers mister dem i en meget ung Alder og kommer til at undvære dem og savne dem hele Livet igennem. Selv om de naturlige Tænder erstattes af kunstige, bliver det aldrig det samme, og dette, at et Menneske er berøvet Tyggeredskaberne, bliver i væsentlig Grad til Gene for det hele Livet igennem derved, at Maden ikke kan fordøjes paa tilfredsstillende Maade. Jeg vil derfor anbefale at yde denne lille Bevilling paa 300 Kr. som en lille Opmuntring til den Forening, der saa godt har begyndt dette Arbejde, som kan blive af stor Betydning for den kommende Slægt.